

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 8707 z dnia 19 listopada 2009 r., w której uznano, że przewidziany w ustawodawstwie niemieckim system subwencji wypłacanych pracownikom niewypłacalnych przedsiębiorstw oraz ich finansowania nie stanowi pomocy państwa (pomoc NN 55/2009) (Dz.U. C 323, s. 5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Phoenix-Reisen GmbH i Deutscher Reiseverband eV (DRV) pokrywają poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 11 stycznia 2012 r. — Ben Ali przeciwko Radzie

(Sprawa T-301/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Tunezji — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej — Brak usprawiedliwionego błędu — Żądanie zmiany zaskarżonego aktu — Żądanie odszkodowawcze — Oczywista niedopuszczalność)

(2012/C 58/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Tunis, Tunezja) (przedstawiciel: adwokat A. de Saint Remy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo A. Vitro i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, następnie R. Liudvinaviciute-Cordeiro i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji (Dz.U. L 31, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego, a po drugie, żądanie zobowiązania Rady do przyjęcia pewnych odstępstw od nałożonego przez wspomniane rozporządzenie zamrożenia środków finansowych oraz żądanie mające na celu naprawienie szkody, jaką miał ponieść skarżący.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Nie ma potrzeby rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2011 r. — Boehringer Ingelheim International przeciwko OHIM (RELY-ABLE)

(Sprawa T-640/11)

(2012/C 58/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim International GmbH (Ingelheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: V. von Bomhard, A. Renck i C. Steudtner, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 września 2011 r. w sprawie R 756/2011-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „RELY-ABLE” dla usług z klas 38,41 i 42 — międzynarodowa rejestracja IR nr 1044333

Decyzja eksperta: odmowa przyznania ochrony znakowi towarowemu w Unii Europejskiej dla wszystkich zgłoszonych usług

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza mylnie przyjęła, że zgłoszone oznaczenie „nie jest szczególnie fantazyjne lub arbitralne” oraz stanowi „oczywisty błąd ortograficzny słowa reliable” i w rezultacie postrzegane byłoby jako zachwalające. Co więcej, Izba Odwoławcza błędnie przyjęła, że błędy ortograficzne są „częstym przesłaniem reklamowym” oraz, że ma to znaczenie w niniejszej sprawie.